

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.2. S. Gregorii querelæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VI. ut anteverteret Imperatoris Responsum
A. C. 590. quod votis suis contrarium fore augura-

batur, fugere statuit, cumque Romæ
 portis, ubi excubiæ ipsius causa posita
 fuerant, aperte excedere non posset,
 sumto alieno vestitu manticæ vimineæ

Paul. Diac. vita. n. II. inclusus ex Urbe ablati-
 sylvis & speluncis triduo delituit, Ro-
 manis interea jejunio & oratione conti-
 nua Superos fatigantibus. Tandem Cæ-
 lo indice inventus comprehenditur &
 Romam reducitur. Igitur in Ecclesia S.

Greg. I. ep. 20. & IV. ep. 4. Petri tertia Sept. anno 590. sub initium
 Indictionis nonæ solemnī Ritu consecra-
 tiens consecratur. Sedem Apostolicam
Mart. Rom. 3. Sept. tenuit annis tredecim.

§. II.

S. Gregorii questus.

Amicis omnibus Pontificiam Dignita-
 tem S. Gregorio gratulantibus ipse
Lib. I. ep. 3. in amaros questus effundebatur. Ad Pau-
 lum Scholasticum, qui tunc Præturam
 Sicilia dimissurus erat, hac de re loqui-
 tur in hunc modum: *non multum curo,
 quod Exteri mihi honorem Sacerdotii gra-
 tulentur, sed non parum affligor, quod
 illi, quibus sicut tibi studia mea perspecta
 sunt, credant, me sublimi sorte aliqua-
 tenus juvari. Nihil mihi utilius fuisset,
 quam exoptatam quietem obtinere.* Item
 ad Joannem Patriarcham Constantino-
 polita-

politanum scribens dicit : scio, quanto Sæculum VI.
 animi ardore onus Episcopale fugeris ; at- A. C 590.
 tamen nihil movisti, ne illud humeris meis Epist. 4.
 imponeretur. Ergo me non amas sicut te
 ipsum secundum Regulam Charitatis. Ite-
 rum ad Theoctistam Imperatoris sororem : Epist. 5.
 sub prætextu suscipiendi Episcopatum in
 procellosum Sæculi pelagus me denuo ex-
 pulistis. Pluribus nunc negotiis circa tem-
 poralia obruor, quam olim laicus. Tran-
 quillæ quietis gaudia amisi, & externe
 in oculis hominum exaltatus, interne ce-
 cidi. Singulis diebus conabar memet hu-
 jus Mundi oceano eripere, & carnis insi-
 dias superare ; conabar, omnes rerum sen-
 sibilium species delere, ut gaudia Cælestia
 mente conspicerem. Dicebam ex intimo
 cordis affectu, DOMINE ! QUÆRO Epist. 6.
 VULTUM TUUM. Eorum, quæ hu-
 jus Mundi sunt, nihil timens, nihil spe-
 rans, terrenis omnibus major mihi met-
 ipsi videbar. Nunc vero me subita tem-
 pestas in maxima coniecit pericula ; quam-
 vis enim mihi non timeam, tamen solli-
 citudine Fidelium, quorum cura mihi com-
 missa est, plurimum angor. Undique me
 pulsant fluctus, dumque rebus externis
 compositis ad me ipsum redire volo, va-
 narum cogitationum tumultu impedi-
 or, & animi quietem non invenio. Tum in-
 ferius : Si in multis erro, si desidiosus
 sum, culpam Imperator in se recipiat ;

CUT

Sæculum VI. *cur enim Ministerium summe arduum vi-*
A. C. 590. *ro tenui commisit? Rursus ad Narsetem*

Patricium ait: *tanta mæstitia premor, ut*
vix eloqui valeam. Tenebræ involvunt
mentem, non nisi tristitia obversantur, &
quæcunque cæteris oblectamento esse solent,
me torquent cogitantem, quod suavissimæ
solitudinis solatio priver, & ad invisum
negotiorum strepitum, procul a facie Do-

Ep. 7. *mini damnatus sim. Ad Anastasium Pa-*
triarcham Antiochenum dicit: Tu vero,
qui me amore spirituali complectebaris,
jam mihi videris non nisi amore carnali
me prosequi, dum onus imponis, quod in
terram deprimit, & animum ad Cælestia
elevare non amplius permittit. Dum au-
tem me Praconem & Lucernam Domini
appellas, dum dicis, me jam multorum
Salutem curare posse, crescit mea iniqui-
tas, quod, cum castigari merear, im-
itari sustineam. Ad Andream virum ex
ordine Illustrium: ubi me ordinatum fuisse
Episcopum audieris, si me amas, lacry-
mas fundes; tot enim temporalia negotia
hic peragenda sunt, ut me nova hæc Di-
gnitas tantum non ab amore Dei separet.

Ep. 30. *Rursus ad Joannem Patricium, qui, ut*
eligeretur, non nihil contulerat, iustas
contra amicitiam tuam querelas habeo,
quod mihi quietem, quam unice a me qua-
ri sciebas, rapueris. Deus tibi vitam
æternam pro bona intentione retribuat,

me vero ex tot periculis modo, quo vo-
luerit, liberet. Factum, quod peccata
mea merebantur, ut potius Longobardo-
rum quam Romanorum Episcopus sim. Huc
me tua Benevolentia perduxit.

§. III.

S. Gregorii Liber Pastoralis.

Cum Joannes Episcopus Ravennatensis Paul. vit. n.
S. Gregorium ex amicitia & mode- 12. Greg.
stia legibus reprehendisset, quod ad evi- Præf. in Past.
tandum Episcopatum se occultasset, vir
ad eum gerendum maxime idoneus; is
exinde occasionem arripuit sub hac Pon-
tificatus sui exordia Librum scribendi de
Officiis Episcoporum. Hic Liber est de
Cura Pastoralis, in universa deinde Ec-
clesia celeberrimus, in quo S. Gregorius
excusare intendit, quod Episcopatum re-
fugerit, dum explicat, quid ipse de Pa-
pali Munere maxime arduo sentiat. Opus
in quatuor Partes dividitur, quarum
prima agit de Vocatione ad Episcopatum.
Qui ad sublimem Dignitatem vocatur,
probet se, quibus animi dispositionibus
illam suscipiat. An Scientia, Virtute,
Fortitudine, Constantia, Industria præ-
ditus sit, an exemptus sit ab omnibus vi-
tiis, per corporis nævos figuratis, qui Levit. 21. 17.
hominem secundum veterem Legem a
Functionibus Sacerdotii excludebant. In
secunda Parte ostenditur, qua ratione
Pastor